

de interesserede Parter beskyttes, og der skal gives Sømændene Adgang til at prøve Kontrakten før og efter Underskriften“. Jeg forstaaer det saaledes, og jeg tror ogsaa, det vil fremgaa af Sammenligningen med den engelske og franske Tekst, at der virkelig skal være Lejlighed til at undersøge Kontrakten og dens Indhold. Det er alle bekendt — det gælder særlig for Udlandets Vedkommende, hvor mange Søfolk er ret uoplyste i visse Lande —, at der foregaar mange mislige Forhold paa dette Omraade. Det skal der træffes Garantier imod.

Det ærede Medlem mente, at en Gennemførelse nu var mindre nødvendig, fordi det paa det sidste Bestyrelsesmøde i Bureauet var blevet besluttet, at der til Behandling paa Konferencen i 1926 skal optages ogsaa en Forhandling om Forhyrings-spørgsmaalet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Det, der sættes paa Dagsordenen paa Konferencen i 1926, er en international Lovgivning om Regler — jeg har her den franske Tekst — med Hensyn til Søfolks Engagering; men det er vistnok noget andet, det er Spørgsmaalet om internationale Regler vedrørende selve Kontraktens Udformning, neppe Spørgsmaalet om Forhyring.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen spurgte ogsaa om Omkostningerne. Et Overblik derover vil komme sammen med Lovforslaget. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem overdrev ganske med Hensyn til de store Summer, han nævnte. (*Hendriksen*: Jeg nævnte ingen). Ja, jeg synes det, men saa var det maaske et andet æret Medlem, der nævnte 100 000 Kr., eller maaske var det for Sveriges eller Norges Vedkommende, der blev nævnt 100 000. Dette Spørgsmaal om, hvor Pengene skal komme fra, er jo saa ofte blevet rejst ved den nuværende Regerings Lovforslag. Jeg vil dertil sige: Regeringen har sit Program, som alle ærede Medlemmer og hele Landet kender, der foreligger fra denne Regerings Side nogle Lovforslag, der vil koste noget, der foreligger ogsaa Lovforslag, der vil spare mange Penge, der er endvidere bebudet et Skatteprogram, som naturligvis vil blive afpasset efter, hvad der kan ventes gennemført. Det kommer alt sammen, efterhaanden som denne Valgperiodes Forhandlinger om det Regeringsprogram, som nu i indeværende Rigsdagssamling er forelagt, skrider frem. Det er klart, at de Penge, der skal til, skal til. Vi tror, der er betydelige Omraader indenfor den nuværende Statsordnings Omraade, hvor der kan spares ganske over-

ordentlig, og skulde der alligevel blive Brug for Penge, maa de skaffes paa sædvanlig Maade efter de Principper, som er den nuværende Regerings.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen var ikke ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rudfeld angaaende Konventionen om Lægetilsynet. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld var ikke sikker paa, at Konventionens Bestemmelser kan gennemføres administrativt her i Landet. Det mente derimod det ærede Medlem Hr. Hendriksen, men, føjede dette ærede Medlem til, hvorfor da en Lov? Men det foreliggende Forslag til Lov omfatter jo kun Ratifikation.

Begge de ærede Medlemmer, fra det konservative Folkeparti og fra Venstre, har gjort almindelige Betragtninger gældende ved disse tre første Konventionsforslag. Jeg skal derom sige lidt. Den nuværende Regering har følt det som sin Pligt at forelægge disse internationale Konventionsforslag og samtlige Konventionsforslag. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa, at der var ved at komme en ny Praksis i Slutningen af den forrige Regerings Virksomhedstid. Endnu i 1921 forelagde den daværende Indenrigsminister Konventionsforslagene. Han anbefalede dem ikke alle — det er en Ting for sig —, men han forelagde dem dog her og mente, han var forpligtet dertil efter Versailles-Traktatens Artikel 405. Senere er der opstaaet — det gælder navnlig Konventionerne fra Genève i 1921 — den Praksis, at Regeringen har nøjedes med en Beretning om Konferencerne. Der er ikke protesteret fra det internationale Bureaus Side, saa vidt jeg ved. Man har altsaa for saa vidt tilladt det, og jeg tør derfor ikke stemple denne Undladelse som stridende mod Bureauets Regler. Men den nuværende Regering har anset det som sin Pligt at forelægge alle Konventionerne. Det er da ogsaa tydeligt nok bedst i Overensstemmelse med Versailles-Traktatens Bestemmelser.

Det er jo rigtigt, hvad de to Talere, det ærede Medlem Hr. Rudfeld og det ærede Medlem Hr. Hendriksen, viste, at Stemmningen for en saadan international Lovgivning er afkølet, er svækket ganske betydeligt i de Aar, der er gaaet siden 1919. Da jeg forelagde Konventionsforslagene, omtalte jeg Versailles-Traktatens Bestemmelser. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at jeg havde nævnt, endda med lyrisk Patos, den Aand, hvori de høje kontraherende Parter, Stormagterne, gennemførte Vaersailles-Traktatens sociale Bestemmelser i 1919. Han mente ikke, at det var berettiget, for disse høje kontraherende